



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **J.P.**, bytem, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 6. 2012, č.j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Procesní situace:

Rozhodnutím žalované ze dne 2. 5. 2012, č.j. byl odňat žalobkyni ode dne 6. 6. 2012 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění. Podle posudku OSSZ Kroměříž ze dne 20. 4. 2012 již žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20 %.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky, které byly žalované doručeny dne 18. 5. 2012.

Rozhodnutím žalované ze dne 6. 6. 2012, č.j. byly námitky žalobkyně zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 2. 5. 2012 bylo potvrzeno. Uvedené rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

II.

Shrnutí žalobních bodů:

Žalobkyně podala dne 26. 6. 2012 žalobu proti napadenému rozhodnutí, namítla, že její zdravotní stav se rozhodně nezlepšil, léčí se již od roku 1995, její astmatické problémy se naopak zhoršují. Ze zdravotních důvodů pracuje pouze na poloviční úvazek, aby byla schopna zvládnout práci, avšak s velkým vypětím. Trpí dušností, její zdravotní stav je nestabilní, působí na něj nervové vypětí a stres. K žalobě přiložila novou zprávu o aktuálním zdravotním stavu s novým nálezem ze dne 21. 6. 2012.

III.

Shrnutí relevantních a podstatných skutečností zjištěných ze správního spisu a z přezkumného soudního řízení:

Z posudkové dokumentace OSSZ Kroměříž bylo zjištěno, že na základě posudku lékařky OSSZ Kroměříž ze dne 20. 4. 2012 nebyla žalobkyně uznána plně invalidní dle § 39 odst. 1, 2 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole 10 oddíl B, položce 3 písmeno A) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 10 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky bylo provedeno zvýšení o 10 % na celkovou hodnotu 20 %. Uvedený posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 2. 5. 2009.

V námitkách proti citovanému rozhodnutí vyjádřila žalobkyně nesouhlas, uvedla, že její zdravotní stav nebyl správně zhodnocen, neboť nedošlo ke zlepšení. Přiložila novou lékařskou zprávu ze spirometrie.

Žalovaná v návaznosti na ust. § 5 písm. j), § 8 odst. 9 a § 88 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění přezkoumala rozhodnutí žalované v plném rozsahu, za tím účelem nechala vypracovat posudek lékařkou ČSSZ, pracoviště Zlín dne 4. 6. 2012. Posuzovaná byla účastna jednání. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků významné pro posudkový závěr. Lékařka ČSSZ – LPS, pracoviště pro námitkové řízení Brno v posudku ze dne 31. 5. 2012 konstatovala po prostudování doložené podkladové zdravotní dokumentace a vlastním zjištěním při jednání, že se jedná u posuzované o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je astma bronchiale perzistující alergický typ. Jedná se o onemocnění

tohoto času pod plnou kontrolou zavedené dlouhodobé medikace, bez výrazného nálezu na spirometrii dle vyšetření v březnu roku 2012. Posuzovaná nebyla hospitalizována, nebyly vystavovány pracovní neschopnosti pro možné zhoršení dušnosti. Pracuje v omezeném pracovním režimu. Ostatní nemoci se podílejí na celkovém zdravotním stavu s menším posudkovým dopadem. Lékařka konstatovala, že zdravotní stav byl posouzen objektivně z doložené zdravotní dokumentace, ze které nevyplývá posudkově významná progresse zdravotního stavu. Zdravotní stav je stabilizovaný, posuzovaná je plně adaptována na svoje chronické onemocnění. Nálezy jsou stacionární. Lékařka prostudovala a zhodnotila veškeré doložené lékařské nálezy a konstatovala že neobsahují nové skutečnosti, posudkově významné, pro hodnocení zdravotního stavu do dne jednání o námitce. Rozhodující zdravotní postižení podřadila pod kapitolu 10, oddíl B, položka 3a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 10 %. Vzhledem k dalšímu postižení bylo provedeno navýšení o 10 %, celkově na 20 %. Nebylo možno prokázat těžší funkční postižení.

Soud provedl v rámci přezkumného soudního řízení důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 14. 8. 2012. Posudková komise za účasti odborné lékařky internistky – plicní lékařky hodnotila zdravotní stav žalobkyně na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentace, dokumentace k námitkovému řízení, posuzovaná byla vyšetřena při jednání. Dále bylo posudkově vyhodnoceno i alergologické vyšetření MUDr. Ladislava Pospíšila ze dne 21. 6. 2012, ze dne 14. 5. 2012 + spirometrie. K jednání posudkové komise předložila nález z ORL MUDr. K.G. ze dne 23. 7. 2012. Posuzována byla jako kvalifikovaná dělnice. Na základě posudkového zhodnocení bylo konstatováno, že je dlouhodobě léčena pro perzistující astma bronchiale, opakovaně hospitalizována na plicním oddělení Nemocnice Kroměříž, naposledy v roce 2001. V roce 2007 utrpěla komoci mozkovou, byla hospitalizována. V roce 1999 utrpěla zlomeninu tibie vpravo. Její zdravotní stav byl hodnocen jako dlouhodobě nepříznivý, nicméně rozhodující onemocnění – astma bronchiale perzistující – alergický typ, vykazoval dlouhodobou stabilizaci pod kontrolovanou léčbou. Poslední hospitalizace byla v roce 2001, dlouhodobě je u ní vykazována ventilační mírná porucha. Postižení funkční je lehké. S ohledem na pracovní zařazení však bylo provedeno hodnocení o 10 % navýšení. Ostatní postižení uvedená v diagnostickém souhrnu byla lehkého stupně. Uvedené zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu 10, oddíl B, položka 3a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 10 %, vzhledem k dalším postižením dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky bylo provedeno navýšení o 10 % na celkových 20 %. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění.

Při jednání u Krajského soudu v Brně dne 31. 8. 2012 uvedla žalobkyně, že nemá připomínek ke skutkovému a právnímu stavu vyplývajícimu z posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 14. 8. 2012. K osobním poměrům sdělila, že po narození dítěte 10 let nepracovala, tudíž zdravotní problémy neměla. Jakmile by však nastoupila do zaměstnání na plný pracovní úvazek, její zdravotní stav by se zhoršil, především astma bronchiale. Je rozvedená, pečuje o dvě děti, její sociální i finanční situace je proto obtížná, což neměla možnost přednést v rámci hodnocení jejího zdravotního stavu ve správním řízení i námitkovém řízení.

Zástupce žalované navrhl, aby na základě provedených důkazů byla žaloba zamítnuta.

IV. Právní závěr:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, odst. 2 s.ř.s.).

Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle ust. § 39 odst. 2 citovaného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla:

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.

Podle ust. § 39 odst. 6 citovaného zákona za stabilizovaný zdravotní stav (odst. 4 písm. b) se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

Předmětem přezkumného soudního řízení bylo rozhodnutí žalované ze dne 6. 6. 2012, č.j. 735 823 4389/47091-SD, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a rozhodnutí žalované ze dne 2. 5. 2012 bylo potvrzeno.

Soud předně pokládá za nutné citovat z judikatury Ústavního soudu, a to usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 9. 2000, sp. zn. II ÚS 156/2000, v němž se uvádí: „*Ústavní soud považuje za nutné zdůraznit, že současná právní úprava podrobuje soudnímu přezkumu po stránce jejich zákonnosti ta rozhodnutí správních orgánů, která správní orgán vydal na zákonem povolené volné úvahy (správního uvážení). U těchto správních rozhodnutí přezkouvává soud pouze, zda nevybočila z mezí hledisek stanovených zákonem. Současně není povinností přezkumného soudu nahradit použité správní uvážení svým vlastním. Součástí přezkoumání soudu je i posouzení, zda správní uvážení je logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění. Pokud by byly výše uvedené podmínky splněny, soud nemůže ze stejných skutkových zjištění vyvodit jiné závěry.*“ S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti posuzoval a hodnotil soud i danou právní věc. Bylo třeba nejprve zjistit, zda žalobkyně ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 6. 6. 2012 splňovala podmínky § 39 odst. 1, 2 citovaného zákona či nikoliv. Bylo tedy nutno posoudit, zda pokles pracovní schopnosti činil nejméně 70 % či pracovní schopnost posuzované poklesla níže. V daném případě se jedná o důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném

soudním řízení ve věci důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. PK MPSV jsou oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejímu vzniku, trvání či zániku. Nicméně i tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.ř.s., přitom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti bývá zpravidla důkazem ve věci stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především pak s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné invalidity závisí především. Tak tomu bylo i v posuzované věci. Z obsahu posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 14. 8. 2012, rovněž i posudku lékařky ČSSZ, pracoviště Brno ze dne 4. 6. 2012 i posudku lékařky OSSZ Kroměříž ze dne 20. 4. 2012 vyplynulo, že rozhodující zdravotní postižení – astma bronchiale perzistující – vykazuje u žalobkyně dlouhodobou stabilizaci, stav je pod kontrolní léčbou. Žalobkyně sice v obsahu žaloby uvedla, že její zdravotní stav se nezlepšil, naopak s přibývajícím věkem se zhoršuje, nicméně proti posudkovému a skutkovému zjištění PK MPSV ČR v Brně neměla žádných námitek. Pokud popisuje subjektivní potíže, pak tyto, nejsou-li objektivizovány z hlediska medicínského, nemohou být zhodnoceny, neboť objektivní nález nekoreluje u posuzované s klinickými projevy, respektive se subjektivně udávanými potížemi. Proti těmto závěrům, z nichž posudková komise MPSV ČR vycházela a jejíž obraz bezrozporně doplňují i výsledky odborných vyšetření žalobkyně, žalobkyně nepřináší krom svého subjektivního vnímání vlastních potíží žádných uchopitelných námitek.

Jestliže posudková komise MPSV ČR v Brně ve shodě s posudkem lékařky ČSSZ, pracoviště Zlín i OSSZ Kroměříž podřadila rozhodující zdravotní postižení pod kapitolu 10, oddíl B, položka 3a, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 10 % a vzhledem k dalším postižením dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšila o 10 % celkově na 20 %, tuto pracovní míru přesvědčivým způsobem odůvodnila, naskytá se otázka, co by mělo být takovému postupu vytknuto a z jakého důvodu by soud neměl tomuto důkaznímu prostředku dát dostatečnou právní sílu. Proti závěrům uvedené posudkové komise soud neměl výhrad, taktéž ani účastníci, naopak je třeba uvést, že vyčerpávajícím způsobem podrobně a přesvědčivě byl zdůvodněn posudkový závěr, z něhož i soud vyvodil právní závěr, sice že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.

Na základě výše uvedených skutečností neměl soud důvodu zpochybnit učiněný posudkový závěr, a proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobkyně ve věci samé nebyla úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu,

se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. srpna 2012

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová